

Overweging Kerstnacht 2025 (overgenomen van Ben Wolbers Kerstnacht 2024)

Even inleiden waarom deze overweging!

HEDEN IS U EEN REDDER GEBOREN...

Heel bekende woorden. We horen ze elk jaar weer. Maar, vroeg ik mezelf af, hebben wij eigenlijk wel behoefte aan een redder? Soms zou je in deze tijd denken van niet. Want als er één eigenschap is die in onze maatschappij vaak van ons gevraagd wordt, dan is dat wel: zelfredzaamheid. Dat wil zeggen, dat je jezelf moet kunnen redden, dat je jezelf op zoveel mogelijk levensterreinen zo lang mogelijk kunt redden met zo weinig mogelijk ondersteuning en zorg van anderen. “Vertrouw erop dat je het wel alleen kunt!” en “Wees onafhankelijk en zelfstandig”. Dat lijkt soms het motto te zijn van deze tijd.

Het is inderdaad mooi als mensen zelfredzaam kunnen leven. Maar kun je dat wel van iedereen vragen of mag je dat wel aan iedereen opleggen?

Want hoe moet het dan met de mensen voor wie het moeilijk is zichzelf te redden: vanwege ziekte bij voorbeeld of armoede of vereenzaming of geestelijke en lichamelijke beperkingen. Het is nog maar zeer de vraag of wij wel op de goede weg zitten als onze samenleving ons vraagt zoveel mogelijk zelfredzaam te zijn...

Gelukkig laat het kerstverhaal een ander geluid horen. “Vandaag is u een redder geboren” zong de engel voor de herders, “en dit zal voor u een teken zijn: u zult een kind vinden, in een voerbak, in doeken gewikkeld.”. “Jezus de Redder ligt daar”, zongen wij straks al in het oude vertrouwde “Stille Nacht”.

Het lieve kleine kind uit het kerstverhaal... dit kind zal voor ons een Redder zijn, een mens die ons niet aan ons lot zal overlaten. Eigenlijk een prachtige boodschap. Dit kind komt ván God en námens God. God wil bij ons zijn. Bij ons horen. Hij wil zich laten zien in onze wereld. En dat doet Hij in de gedaante van een mensenkind, Jezus. Hij is het Ware Licht van ons thema vandaag.

In de verhalen van de vier evangelisten Matteüs, Lucas, Marcus en Johannes horen we hoe er dat uit heeft gezien.

Al vrij gauw na zijn geboorte stak dit kind zijn handjes uit naar de verschoppelingen van de maatschappij van toen: de herders.

Niet veel later ontving dit kind drie vreemdelingen uit het Oosten, die op zoek waren naar een koning die zich werkelijk zou bekommeren om zijn mensen.

Als twaalfjarige jongen stelde dit kind lastige vragen aan de Schriftgeleerden in de tempel.

Eenmaal volwassen geworden werd het kind Jezus een rondtrekkende rabbi die de mensen in allerlei situaties probeerde de goede weg naar God te wijzen...

Dit kleine kind Jezus is met recht al bij zijn geboorte *een redder* genoemd. Want een van de kostbaarste geschenken die hij ons gegeven heeft, is dat hij ons opnieuw de weg gewezen heeft naar God. God was voor hem als een Vader. Niet een god die *eist* en meedogenloos *straft*. Hoeveel mensen zijn er niet bang geweest voor God. Maar voor Jezus was God de naaste van al wat leeft, de herder van het verdwaalde schaap. Ja, God was voor hem ook wel een rechter, maar dan een die wilde dat elke mens recht wordt gedaan. Gerechtigheid was voor hem niet iets om over te praten, maar iets dat gedaan moest worden: wees voor de ander zoals jij wilt dat hij of zij is voor jou. Meer niet. Dat is oneindig veel meer dan aardig zijn.

Dit kind, deze Jezus komt ván God en námens God. ‘Hij is de zoon van God’. In de taal van de heilige Schrift betekent dit: hij was vervuld van de kracht van God; hij handelde in de geest van God. Hij was in de keuzes die hij maakte geestverwant van God; beeld en gelijkenis van God. Geroepen door God. Geboren uit God.

Moge deze Redder ook ons inspireren. In deze geest wens ik u allemaal een Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar.

Amen

Roger Bergholtz